

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2018. gada 23. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās –
Pamatlēmums 2002/584/TI – Eiropas apcietināšanas orderis – Nodošanas procedūras starp
dalībvalstīm – Obligātas neizpildes pamati – 3. panta 3. punkts – Nepilngadīgie – Prasība pārbaudīt
minimālo vecumu, no kura personu var saukt pie kriminālatbildības, vai izpildes dalībvalsts tiesībās
paredzēto papildu nosacījumu izvērtējums katrā atsevišķā gadījumā, lai varētu konkrēti uzsākt
kriminālvajāšanu pret nepilngadīgo vai viņu notiesāt

Lietā C-367/16

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *hof van beroep te Brussel*
(Briseles apelācijas tiesa, Beļģija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2016. gada 23. jūnijā un kas Tiesā
reģistrēts 2016. gada 5. jūlijā, tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izsniegts attiecībā
uz

Dawid Piotrowski.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], priekšsēdētāja vietnieks A. Ticano [*A. Tizzano*]
(referents), palātu priekšsēdētāji R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*],
L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*], E. Levits, K. G. Fernlunds
[*C. G. Fernlund*] un K. Vajda [*C. Vajda*], tiesneši Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs
[*A. Arabadjiev*], K. Toadere [*C. Toader*], S. Rodins [*S. Rodin*], F. Biltšens [*F. Biltgen*] un K. Jirimēe
[*K. Jürimäe*],

ģenerālvokāts: Ī. Bots [*Y. Bot*],

sekretārs: M. A. Godisārs [*M.-A. Gaudissart*], sekretāra palīgs,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 13. jūnija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- Beļģijas valdības vārdā – *C. Pochet, L. Van den Broeck, C. Van Lul* un *N. Cloosen*, pārstāves,
- Īrijas vārdā – *A. Joyce* un *J. Quaney*, pārstāvji, kuriem palīdz *J. Fitzgerald, BL*,
- Francijas valdības vārdā – *D. Colas* un *R. Coesme*, pārstāvji,
- Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *L. Ventrella, avvocato dello Stato*,

* Tiesvedības valoda – holandiešu.

- Polijas valdības vārdā – B. Majczyna un J. Sawicka, pārstāvji,
- Rumānijas valdības vārdā – R. Mangu, M. Chicu un E. Gane, pārstāvji,
- Eiropas Komisijas vārdā – R. Troosters un S. Grünheid, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2017. gada 6. septembra tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris) (OV 2009, L 81, 24. lpp.) (turpmāk tekstā – “Pamatlēmums 2002/584”), 3. panta 3. punktu.
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar tiesvedību par tā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi Beļģijā, kuru *Sąd Okręgowy w Białymstoku* (Bjalistikas rajona tiesa, Polija) 2014. gada 17. jūlijā ir izsniegusi attiecībā uz *Dawid Piotrowski*.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Pamatlēmuma 2002/584 preambulas 5.–7. apsvērumā ir noteikts:

“(5) Eiropas Savienībai nospraustais mērķis kļūt par brīvības, drošības un tiesiskuma telpu liek atcelt izdošanu starp dalībvalstīm un to aizstāt ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm. Ieviešot jaunu, vienkāršotu sistēmu, saskaņā ar kuru notiesātas vai aizdomās turētas personas nodod sodu izpildei vai kriminālvajāšanai, būs iespējams izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemīt pastāvošajām izdošanas procedūrām. Tradicionālās sadarbības attiecības, kas līdz šim pārsvarā pastāvēja starp dalībvalstīm, ir jāaizvieto ar sistēmu, kura brīvības, drošības un tiesiskuma telpā paredz brīvu tiesu nolēmumu apriti krimināllietās un kas attiecas gan uz procesuālajiem, gan uz galīgajiem nolēmumiem.

(6) Eiropas apcietināšanas orderis, kuru paredz šis pamatlēmums, ir pirmais konkrētais pasākums, ar kuru krimināltiesību jomā īsteno savstarpējas atzišanas principu, kuru Eiropadome raksturojusi kā tiesu iestāžu sadarbības “stūrakmeni”.

(7) Tā kā, darbojoties vienpusēji, dalībvalstis nespēj pilnībā sasniegt mērķi aizvietot daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, un šis mērķis tā apjoma un rezultātu dēļ ir vieglāk sasniedzams Savienības limenī, tad Padome var noteikt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts 2. pantā Līgumā par Eiropas Savienību un 5. pantā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šis pamatlēmums nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs šā mērķa sasniegšanai.”

- 4 Minētā pamatlēmuma 3. pants ir formulēts šādi:

“Izpildes dalībvalsts tiesas iestāde (šeit turpmāk – “izpildes tiesas iestāde”) atsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšanu šādos gadījumos:

[..]

3. Ja personai, par kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties kriminālatbildība par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām.”

- 5 Pamatlēmuma 2002/584 15. pantā ir paredzēts:

“1. Izpildes tiesu iestāde termiņos un saskaņā ar šajā pamatlēmumā noteiktajiem nosacījumiem pieņem lēmumu par to, vai persona ir jānodod.

2. Ja izpildes tiesu iestāde uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu pieņemt lēmumu par nodošanu, tā lūdz, lai steidzami piegādā vajadzīgo papildu informāciju, konkrēti to, kas attiecas uz 3. līdz 5. pantu un 8. pantu, un tā var noteikt termiņu tās saņemšanai, ņemot vērā to, ka ir vajadzīgs ievērot termiņus, kas noteikti 17. pantā.

3. Izsniegšanas tiesu iestāde var ikvienā brīdī pārsūtīt ikvienu papildu derīgu informāciju izpildes tiesu iestādei.”

- 6 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/800 (2016. gada 11. maijs) par procesuālajām garantijām bērniem, kuri ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā (OV 2016, L 132, 1. lpp.), preambulas 8. apsvērumā ir noteikts:

“Ja bērni ir aizdomās turētie vai apsūdzētie kriminālprocesā vai uz viņiem attiecas Eiropas apcietināšanas ordera process saskaņā ar Padomes Pamatlēmumu 2002/584/TI [...] (pieprasītās personas), dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka vispirms vienmēr tiek ņemtas vērā bērna intereses saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Harta) 24. panta 2. punktu.”

- 7 Šīs direktīvas 1. pantā ir noteikts:

“Ar šo direktīvu paredz kopējus minimālos noteikumus attiecībā uz konkrētām tiesībām bērniem:

- a) kuri ir aizdomās turētie un apsūdzētie kriminālprocesā; vai
b) kuriem piemēro Eiropas apcietināšanas ordera procesu saskaņā ar Pamatlēmumu 2002/584/TI [...].”

- 8 Saskaņā ar minētās direktīvas 3. panta 1. punktu “bērns” ir persona, kas ir jaunāka par 18 gadiem.

- 9 Direktīvas 2016/800 17. pantā “Eiropas apcietināšanas ordera process” ir paredzēts:

“Dalībvalstis nodrošina, ka tiesības, kas paredzētas 4., 5., 6. un 8., 10. līdz 15. un 18. pantā, *mutatis mutandis* piemēro bērniem, kuri ir pieprasītās personas, pēc viņu aizturēšanas, ievērojot Eiropas apcietināšanas ordera procesu izpildes dalībvalstī.”

Beļģijas tiesības

- 10 2003. gada 19. decembra *wet betreffende het Europees aanhoudingsbevel* (Likums par Eiropas apcietināšanas orderi) (*Belgisch Staatsblad*, 2003. gada 22. decembris, 60075. lpp.; turpmāk tekstā – “Likums par Eiropas apcietināšanas orderi”) 4. panta 3.º punktā ir noteikts, ka “Eiropas apcietināšanas ordera izpildi atsaka [...], ja personu, par kuru šis orderis ir izsniegts, saskaņā ar Beļģijas tiesībām tās vecuma dēļ vēl nevar saukt pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir minētā ordera pamatā”.
- 11 1965. gada 8. aprīļa *wet betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade* (Likums par jauniešu aizsardzību, darbu ar nepilngadīgām personām, kuras izdarījušas nodarījumu, kas kvalificējams kā noziedzīgs nodarījums, un šāda nodarījuma radīto zaudējumu kompensāciju) (*Belgisch Staatsblad*, 1965. gada 15. aprīlis, 4014. lpp.), tā pamatlietā piemērojamajā redakcijā (turpmāk tekstā – “Jauniešu aizsardzības likums”), 36. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“*Jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) lemj par:

[..]

- 4° prokuratūras izvirzītām apsūdzībām pret personām, kas apsūdzētas par tādu nodarījumu izdarīšanu, kas kvalificējami kā noziedzīgi nodarījumi, kuri pastrādāti pirms pilnu 18 gadu sasniegšanas.

[..]”

- 12 Šā likuma 57.*bis* pantā ir paredzēts:

“§ 1. Ja persona, kuras lieta par nodarījumu, kas kvalificējams kā noziedzīgs nodarījums, ir nodota izskatīšanai *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa), šā nodarījuma izdarīšanas brīdī bija sasniegusi 16 gadu vecumu, un *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) uzskata par neatbilstīgu piemērot aizgādības, aizsardzības vai audzinoša rakstura piespiedu līdzekļus, tā ar pamatotu lēmumu var atteikties izskatīt lietu un nodot lietu prokuratūrai, lai gadījumā, ja personu tur aizdomās par kriminālpārkāpuma vai par kriminālpārkāpumu pārkvalificēta nozieguma izdarīšanu, kriminālvajāšanu varētu veikt īpaša *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) palāta, kura piemēro vispārējās krimināltiesības un kriminālprocesu, ja tam ir pamats, vai arī, ja personu tur aizdomās par tāda nozieguma izdarīšanu, ko nevar pārkvalificēt par kriminālpārkāpumu, kriminālvajāšanu varētu veikt zvērināto tiesa sastāvā, kāds paredzēts Tiesu kodeksa [*Gerechtig Wetboek*] 119. panta 2. punktā, ja tam ir pamats. Tomēr *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) var atteikties izskatīt lietu tikai tad, ja ir izpildīts vēl arī viens no šādiem nosacījumiem:

- personai jau ir piemēroti viens vai vairāki pasākumi, kas minēti 37. panta 2., 2.*bis* vai 2.*ter* punktā, vai arī jau ir iesniegts kompensācijas piedāvājums, kā norādīts 37.*bis*–37.*quinqies* pantā;
- tas ir nodarījums, kas minēts Kriminālkodeksa 373., 375., 393.–397., 400., 401., 417.*ter*, 417.*quater* un 471.–475. pantā, vai mēģinājums izdarīt Kriminālkodeksa 393.–397. pantā minētu nodarījumu.

Pamatojums attiecas uz psiholoģiskajām personības īpatnībām, vidi, kurā tā dzīvo, un brieduma pakāpi.

Šo noteikumu var piemērot arī tad, ja sprieduma pasludināšanas brīdī attiecīgā persona jau ir sasniegusi 18 gadu vecumu. Šādā gadījumā, lai piemērotu šo nodaļu, attiecīgo personu pielīdzina nepilngadīgai personai.

§ 2. Ievērojot 36.*bis* pantu, *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) var atteikties izskatīt lietu saskaņā ar šo pantu tikai pēc tam, kad tā ir veikusi 50. panta otrajā daļā paredzēto sociālo apstākļu un medicīniski psiholoģisko ekspertīzi.

Medicīniski psiholoģiskās ekspertīzes mērķis ir novērtēt situāciju atkarībā no psiholoģiskajām personības īpatnībām un vides, kurā tā dzīvo, kā arī tās brieduma pakāpes. Tiek ņemts vērā personai inkriminēto nodarījumu veids, biežums un smagums, ciktāl tas palīdz izvērtēt tās psiholoģiskās personības īpatnības. Karalis nosaka kārtību, kādā jāveic medicīniski psiholoģiskā ekspertīze.

Tomēr:

- 1° *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) var atteikties izskatīt lietu bez medicīniski psiholoģiskās ekspertīzes ziņojuma, ja tā konstatē, ka attiecīgā persona izvairās no šīs ekspertīzes vai atsakās no tās;
- 2° *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) var atteikties izskatīt lietu, neveicot sociālo apstākļu izpēti un neliekot veikt medicīniski psiholoģisko ekspertīzi, ja personai, kura ir jaunāka par 18 gadiem, viena vai vairāku nodarījumu dēļ, kas minēti Kriminālkodeksa 323., 373.–378., 392.–394., 401. un 468.–476. pantā, kurus tā izdarījusi pēc 16 gadu vecuma sasniegšanas, ar spriedumu jau ir piemērots pasākums un šo personu atkārtoti sauc pie kriminālatbildības par vienu vai vairākiem atbilstoši pirmajam notiesājošajam spriedumam izdarītiem nodarījumiem. Iepriekšējās tiesvedības materiāli jāpievieno jaunās tiesvedības materiāliem;
- 3° *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) šādos apstākļos tomēr lemj par pieteikumu par atteikšanos izskatīt lietu, kas ierosināta pret personu, kura nav sasniegusi 18 gadu vecumu un kura pēc 16 gadu vecuma sasniegšanas ir izdarījusi nodarījumu, kas kvalificējams kā noziegums, par kuru soda ar brīvības atņemšanu uz laiku, kas ilgāks par 20 gadiem, un par kuru pie kriminālatbildības sauc tikai pēc 18 gadu sasniegšanas.

[..]”

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 13 *D. Piotrowski* ir Polijas pilsonis, kas ir dzimis 1993. gada 11. augustā Lapi [*Łapy*] (Polija).
- 14 2014. gada 17. jūlijā *Sąd Okręgowy w Białymstoku* (Bjalistokas rajona tiesa) izsniedza Eiropas apcietināšanas orderi attiecībā uz *D. Piotrowski* sakarā ar viņa izdošanu Polijas iestādēm, lai izpildītu divos minētās tiesas taisītajos spriedumos paredzētos sodus. Ar pirmo spriedumu, kas taisīts 2011. gada 15. septembrī, ieinteresētā persona bija notiesāta ar brīvības atņemšanu uz sešiem mēnešiem par velosipēda zādzību. Ar otro spriedumu, kas taisīts 2012. gada 10. septembrī, ieinteresētā persona bija notiesāta ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un sešiem mēnešiem par nepatiesas informācijas sniegšanu par smagu noziegumu.
- 15 Ar 2016. gada 6. jūnija lēmumu *onderzoekrechter van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel* (Briseles pirmās instances holandiešu valodas tiesas izmeklētājtiesnesis, Beļģija) uzdeva apcietināt *D. Piotrowski*, lai nodotu viņu izsniegšanas dalībvalstij, proti, Polijas Republikai, 2012. gada 10. septembra sprieduma izpildei.
- 16 Šajā lēmumā minētais tiesnesis tomēr norādīja, ka, ņemot vērā Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 3.° punktu, *Sąd Okręgowy w Białymstoku* (Bjalistokas rajona tiesa) izsniegto Eiropas apcietināšanas orderi nevar izpildīt saistībā ar 2011. gada 15. septembra spriedumu, jo ieinteresētā

persona tai inkriminētā pārkāpuma laikā bija 17 gadus veca un šajā gadījumā nav izpildīti Beļģijas tiesībās paredzētie nosacījumi, lai varētu uzsākt kriminālvajāšanu pret nepilngadīgu personu, kura faktu rašanās laikā bija sasniegusi 16 gadu vecumu.

- 17 2016. gada 7. jūnijā *procureur des Konings* (Karaliskais prokurors, Beļģija) pārsūdzēja šo lēmumu daļā par atteikumu daļēji izpildīt attiecīgo Eiropas apcietināšanas orderi *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa, Beļģija).
- 18 Šajā ziņā *procureur des Konings* (Karaliskais prokurors) norādīja, ka, lai arī minimālais vecums, kuru sasniedzot iestājas kriminālatbildība, ir 18 gadi, nepilngadīgais, kuram ir vismaz 16 gadi, atbilstoši Jauniešu aizsardzības likumam var tikt saukts pie kriminālatbildības, ja viņš ir izdarījis ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus vai ja *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) minētajā likumā noteiktajos gadījumos un saskaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem ir atteikusies izskatīt lietu attiecībā uz minēto personu. Šajā kontekstā, piemērojot Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 3.° punktā paredzēto atteikuma pamatu, esot pietiekami veikt *in abstracto* novērtējumu par vecumu, sākot no kura attiecīgā nepilngadīgā persona var tikt saukta pie kriminālatbildības. Līdz ar to neesot nepieciešams veikt to papildu nosacījumu *in concreto* novērtējumu, kuriem saskaņā ar Beļģijas tiesībām ir jābūt izpildītiem, lai varētu ierosināt kriminālprocesu pret šādu nepilngadīgu personu.
- 19 Pēc minētās pārsūdzības ar attiecīgā Eiropas apcietināšanas ordera izpildi saistītā lieta tika sadalīta divās daļās.
- 20 2016. gada 21. jūnijā, izvērtējot minētā apcietināšanas ordera daļu, kas saistīta ar 2012. gada 10. septembra spriedumu, *raadkamer van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Briseles pirmās instances holandiešu valodas tiesas nolēmumu palāta, Beļģija) apstiprināja D. Piotrowski nodošanu Polijas Republikai minētā sprieduma izpildei.
- 21 Savukārt apelācijas tiesvedībā par 2011. gada 15. septembra sprieduma izpildi *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa) tāpat kā *procureur des Konings* (Karaliskais prokurors) konstatēja, ka saskaņā ar Beļģijas tiesībām papildus ceļa satiksmes noteikumu pārkāpumiem nepilngadīga persona, kurai ir vismaz 16 gadi, var tikt saukta pie kriminālatbildības tikai tad, ja *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) ir atteikusies izskatīt lietu attiecībā uz viņu un ir nodevusi lietu prokuratūrai, lai atkarībā no izdarītā pārkāpuma veida kriminālvajāšanu varētu veikt vai nu īpaša minētās tiesas palāta, vai arī zvērināto tiesa.
- 22 Saskaņā ar Jauniešu aizsardzības likuma 57.bis panta 1. punktu *jeugdrechtbank* (Jaunatnes lietu tiesa) tomēr var atteikties izskatīt lietu tikai tad, ja ir izpildīts viens no šādiem nosacījumiem, proti, ja attiecīgajai personai jau ir ticis piemērots viens vai vairāki aizgādības, aizsardzības vai audzinoša rakstura piespiedu līdzekļi vai ir ticis izteikts mediācijas vai vienošanās piedāvājums, vai arī ja runa ir par tādu smagu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu vai izdarīšanas mēģinājumu, kas paredzēti konkrēti norādītos Kriminālkodeksa pantos. Turklāt šajā pašā tiesību normā ir paredzēts, ka šīs tiesas pieņemtā lēmuma par atteikšanos izskatīt lietu pamatojumam ir jābūt saistītam ar konkrētās personas personību un vidi, kurā tā dzīvo, kā arī šīs personas brieduma pakāpi. Saskaņā ar šī likuma 57.bis panta 2. punktu minētā tiesa principā var atteikties izskatīt lietu tikai pēc tam, kad tā ir veikusi minētās personas sociālo apstākļu un medicīniski psiholoģisko ekspertīzi.
- 23 Šajā legislatīvajā kontekstā *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa) norāda, ka *Hof van Cassatie* (Kasācijas tiesa, Beļģija) judikatūra saistībā ar Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 3.° punkta interpretāciju nav viennozīmīga.
- 24 Saistībā ar šajā tiesību normā paredzētā atteikuma pamata piemērošanu *Hof van Cassatie* (Kasācijas tiesa) otrās palātas franču valodas nodaļa 2013. gada 6. februāra spriedumā būtībā ir nospriedusi, ka, tā kā atteikšanās no lietas izskatīšanas procedūra nav piemērojama attiecībā uz citas dalībvalsts, kas nav Beļģijas Karaliste, iestāžu kriminālvajāšanā esošu personu, nepilngadīgas personas nodošanai,

izpildot Eiropas apcietināšanas orderi, ir jāveic to nosacījumu *in concreto* novērtējums, kuriem ir jābūt izpildītiem, lai Beļģijā kā izpildes dalībvalstī attiecībā uz šo personu varētu uzsākt kriminālvajāšanu vai notiesāt viņu. Savukārt 2013. gada 11. jūnija spriedumā *Hof van Cassatie* (Kasācijas tiesa), izskatot lietu pilnā sastāvā, būtībā secināja, ka savstarpējās atzīšanas princips paredz, ka izpildes dalībvalsts tiesa nevar pakļaut tādas nepilngadīgas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, īpašam lēmumam par atteikšanos no lietas izskatīšanas, jo šai tiesai, veicot šādu iespējamu nodošanu, ir tikai *in abstracto* jānovērtē kritērijs, kas saistīts ar vecumu, sākot no kura šī nepilngadīgā persona var tikt saukta pie kriminālatbildības.

25 Ņemot vērā šo judikatūrā pastāvošo nenoteiktību un to, ka Likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 3.º punktā paredzētais atteikuma pamats ir uzskatāms par Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punktā paredzētā obligātā neizpildīšanas pamata transpozīciju, *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa) uzskatīja par vajadzīgu lūgt Tiesai sniegt precizējumus par šī Savienības tiesību noteikuma piemērojamību, lai nodrošinātu tādu Beļģijas tiesību interpretāciju, kas atbilst šo tiesību tekstam un mērķim.

26 Šādos apstākļos *hof van beroep te Brussel* (Briseles apelācijas tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai Pamatlēmuma [2002/584] 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personu nodošana ir pieļaujama tikai tad, ja šīs personas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām ir uzskatāmas par pilngadīgām, vai arī iepriekš minētais pants ļauj izpildes dalībvalstij nodot arī nepilngadīgas personas, kuras, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, no noteikta vecuma (un vajadzības gadījumā izpildot virkni nosacījumu) var tikt sauktas pie kriminālatbildības?

2) Gadījumā, ja nepilngadīgu personu nodošana saskaņā ar Pamatlēmuma [2002/584] 3. panta 3. punktu nav aizliegta – vai šis noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka:

a) (teorētiska) iespēja saskaņā ar valsts tiesībām sodīt nepilngadīgas personas, kuras sasniegušas noteiktu vecumu, kā kritērijs ir pietiekama, lai atļautu nodošanu (citiem vārdiem, veicot abstraktu pārbaudi, pamatojoties uz vecuma kritēriju, no kura persona ir kriminālsodāma, neņemot vērā varbūtējus papildu nosacījumus), vai

b) nedz savstarpējās atzīšanas princips, kas izriet no Pamatlēmuma [2002/584] 1. panta 2. punkta, nedz šī pamatlēmuma [2002/584] 3. panta 3. punkta formulējums neliedz izpildes dalībvalstij veikt konkrētu pārbaudi katrā individuālā gadījumā, kurā var tikt prasīts, lai nodošanas kontekstā attiecībā uz pieprasīto personu ir izpildīti tādi paši kriminālatbildības nosacījumi kā tie, kas ir spēkā attiecībā uz izpildes dalībvalsts valstspiederīgajiem, pamatojoties uz viņu vecumu nodarījumu izdarīšanas brīdī, inkriminētā noziedzīgā nodarījuma veidu un, iespējams, pamatojoties uz iepriekšēju sodāmību izsniegšanas dalībvalstī, kas bija par iemeslu izglītības pasākuma noteikšanai, pat ja izsniegšanas dalībvalstī šādi nosacījumi neeksistē?

3) Gadījumā, ja izpildes dalībvalsts drīkst veikt konkrētu pārbaudi, vai, lai novērstu nesodāmību, nav jānošķir nodošana kriminālvajāšanas nolūkā un nodošana soda izpildes nolūkā?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

27 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei ir jāatsakās nodot jebkuru personu, attiecībā uz kuru ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, kura atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām tiek

uzskatīta par nepilngadīgu, vai tikai tās nepilngadīgās personas, kuras saskaņā ar šīm tiesībām nav sasniegušas vecumu saukšanai pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir bijušas attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.

- 28 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punktā ir noteikts, ka izpildes tiesu iestādei Eiropas apcietināšanas ordera izpildīšana ir jāatsaka, ja personai, par kuru ir izsniegts šis orderis, ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties “kriminālatbildība par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā, saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām”.
- 29 Tādējādi no Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkta izriet, ka šajā tiesību normā paredzētais neizpildīšanas pamats attiecas nevis uz nepilngadīgām personām vispārīgi, bet tikai uz tām personām, kuras nav sasniegušas vecumu, kas atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām ir jāsasniedz, lai šīs personas varētu tikt sauktas pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir bijušas attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.
- 30 Savienības likumdevējs tādējādi ir vēlējies izslēgt no nodošanas nevis visas nepilngadīgās personas, bet tikai tās personas, attiecībā uz kurām to vecuma dēļ nevar tikt veikta nekāda kriminālvajāšana vai tikt pasludināts notiesājošs spriedums krimināllietā izpildes dalībvalstī, šai dalībvalstij, ja šajā jomā nav veikta saskaņošana, atstājot kompetenci noteikt minimālo vecumu, no kura sākot persona atbilst nosacījumiem saukšanai pie kriminālatbildības par minētajām darbībām.
- 31 Kā secinājumu 32. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, no tā izriet, ka Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkts, ņemot vērā tā formulējumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas principā neļauj izpildes tiesu iestādēm atteikties nodot nepilngadīgas personas, attiecībā uz kurām ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis un kuras ir sasniegušas minimālo vecumu, sākot no kura tās atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām var tikt uzskatītas par saucamām pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.
- 32 Kā ģenerālvokāts ir norādījis arī secinājumu 29. punktā, šīs tiesību normas sagatavošanas darbi apstiprina šādu interpretāciju.
- 33 Pēc Komisijas priekšlikuma Padomes pamatlēmumam par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (COM(2001) 522, galīgā redakcija) (OV 2001, C 332E, 305. lpp.) Eiropas Parlaments 2001. gada 14. novembra ziņojumā, kurā ietverts normatīvās rezolūcijas projekts, norādot šajā priekšlikumā izdarītos grozījumus (A 5-0397/2001), ieteica 30.*bis* pantā ieviest fakultatīvu atteikuma pamatu Eiropas apcietināšanas ordera izpildei attiecībā uz personu, kas tiek uzskatīta par tādu, kura atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām nav sasniegusi “vecumu, no kura iestājas kriminālatbildība”.
- 34 Līdz ar to ir jākonstatē, ka ar šādiem grozījumiem, uz kuriem pamatojoties Pamatlēmumā 2002/584 tika ietverts tā 3. panta 3. punktā paredzētais obligātas neizpildīšanas pamats, Parlaments vēlējās ieviest īpašu izņēmumu no Eiropas apcietināšanas ordera sistēmas īstenošanas, kas ļautu izslēgt no nodošanas nevis vispārīgi visas nepilngadīgās personas, bet tikai personas, uz kurām atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām to vecuma dēļ nevar tikt attiecināts nekāds kriminālprocess vai kriminālsods par darbībām, kas ir attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.
- 35 Visbeidzot šī sprieduma 31. punktā ietverto Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkta interpretāciju apstiprina arī normatīvais konteksts, kādā šobrīd ietilpst šis pamatlēmums.
- 36 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, tostarp lai veicinātu to nepilngadīgo personu pamattiesību ievērošanu, kuras ir garantētas Hartā un Romā 1950. gada 4. novembrī parakstītajā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā, Direktīvā 2016/800, kā tas izriet no tās 1. panta b) punkta, ir ietverti kopēji minimālie noteikumi tostarp attiecībā uz bērnu, proti, personu, kuras nav sasniegušas 18 gadu vecumu un uz kurām attiecas ar Eiropas apcietināšanas orderi saistīta procedūra atbilstoši

Pamatlēmumam 2002/584, procesuālo tiesību aizsardzību. It īpaši šīs direktīvas 17. pantā ir noteikts, ka vairākas bērniem, kas ir aizdomās turētie vai apsūdzētie valsts kriminālprocesā, atzītās tiesības no to apcietināšanas brīža izpildes dalībvalstī *mutatis mutandis* ir piemērojamas bērniem, uz kuriem attiecas šāds apcietināšanas orderis.

- 37 Šie Direktīvas 2016/800 noteikumi apstiprina, ka Savienības tiesības, it īpaši Pamatlēmums 2002/584, principā neliedz izpildes tiesu iestādēm veikt tādu nepilngadīgo personu nodošanu, kuras ir sasniegušas vecumu, no kura iestājas kriminālatbildība izpildes dalībvalstī. Tomēr šī direktīva paredz šīm iestādēm pienākumu nodrošināt šīm personām to, ka, īstenojot šo pamatlēmumu, tiks ievērotas noteiktas īpašas valsts kriminālprocesos garantētās procesuālās tiesības, lai, kā paredzēts minētās direktīvas preambulas 8. apsvērumā, nodrošinātu to, ka bērnu, attiecībā uz kuriem ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, primārās intereses joprojām ir primārs apsvērums atbilstoši Hartas 24. panta 2. punktam.
- 38 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei ir jāatsakās nodot tikai tādas nepilngadīgas personas, attiecībā uz kurām ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis un kuras atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām vēl nav sasniegušas vecumu saukšanai pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.

Par otro jautājumu

- 39 Ar otro jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pieņemot lēmumu par tādas nepilngadīgas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir izdots Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes tiesu iestādei ir tikai jāpārbauda, vai attiecīgā persona ir sasniegusi minimālo vecumu, lai tā izpildes dalībvalstī varētu tikt saukta pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir šī apcietināšanas ordera pamatā, vai arī tādējādi, ka šī iestāde var arī izvērtēt, vai attiecīgajā lietā ir izpildīti papildu nosacījumi par individuālu izvērtēšanu, kas atbilstoši šīs dalībvalsts tiesībām ir konkrēti piemērojami attiecībā uz kriminālvajāšanas uzsākšanu pret nepilngadīgu personu vai tās notiesāšanu.
- 40 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru, interpretējot Savienības tiesību normu, ir jāņem vērā ne tikai tās formulējums, bet arī tās konteksts un tā tiesiskā regulējuma mērķi, kurā tā iekļaujas (skat. tostarp spriedumus, 2017. gada 11. janvāris, *Grundza*, C-289/15, EU:C:2017:4, 32. punkts, un 2017. gada 25. janvāris, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 30. punkts).
- 41 Saistībā ar Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkta redakciju ir jānorāda, ka tas ir formulēts tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei ir jāatsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, ja attiecīgajai personai atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām, “ņemot vērā tās vecumu, nevar iestāties kriminālatbildība” “par darbībām, kas ir apcietināšanas ordera pamatā”.
- 42 Tādējādi no šīs tiesību normas teksta izriet, ka, lai varētu atteikties nodot nepilngadīgu personu, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes tiesu iestādei ir tikai jāpārlicinās, ka šī persona nav sasniegusi minimālo vecumu, no kura atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām ir pieļaujams uzsākt kriminālvajāšanu attiecībā uz šo personu vai notiesāt to par tām pašām darbībām, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā.
- 43 Tādējādi saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punktu izpildes tiesu iestāde, lemjot par attiecīgās personas nodošanu, nevar ņemt vērā arī tādu papildu nosacījumus par individuālu izvērtēšanu, kas atbilstoši tās dalībvalsts tiesībām ir konkrēti attiecināti uz nepilngadīgas personas kriminālvajāšanu vai iespējamu notiesāšanu, kā nosacījumi, kas šajā gadījumā ir paredzēti Jauniešu

aizsardzības likuma 57.*bis* panta 1. un 2. punktā. Izsniegšanas tiesu iestādei ir jāpiemēro īpašie noteikumi, kas reglamentē kriminālsodišanu par nodarījumiem, ko savā dalībvalstī izdarījušas nepilngadīgas personas.

- 44 Šādos apstākļos, tā kā nav nekādu tiešu atsauču šajā ziņā, Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkta formulējums neļauj apstiprināt interpretāciju, saskaņā ar kuru izpildes tiesu iestādei ir jāatsakās nodot nepilngadīgu personu, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, pamatojoties uz šīs personas konkrētās situācijas un nodarījumu, kas ir attiecībā uz šo personu izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā, novērtējumu, ņemot vērā papildu nosacījumus saistībā ar individuālu izvērtēšanu, kas izpildes dalībvalstī konkrēti ir attiecināmi uz nepilngadīgas personas kriminālatbildību par šādiem nodarījumiem.
- 45 Kā secinājumu 55. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts, šo secinājumu apstiprina konteksts un vispārējā sistēma, kādā ietilpst minētā tiesību norma, kā arī Pamatlēmumā 2002/584 izvirzītie mērķi.
- 46 Saistībā ar Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkta kontekstu un vispārējo sistēmu ir jāatgādina, kā tas izriet it īpaši no tā 1. panta 1. un 2. punkta, kā arī šī pamatlēmuma preambulas 5. un 7. apsvēruma, ka tā mērķis ir aizvietot notiesāto vai aizdomās turamo personu daudzpusējo izdošanas sistēmu, kuras pamatā ir 1957. gada 13. decembra Eiropas Konvencija par izdošanu, ar nodošanas sistēmu starp tiesu iestādēm, lai pildītu spriedumus vai veiktu vajāšanu, šai pēdējai sistēmai esot balstītai savstarpējās atzišanas principā (spriedumi, 2010. gada 16. novembris, *Mantello*, C-261/09, EU:C:2010:683, 35. punkts; 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 75. punkts, un 2016. gada 10. novembris, *Kovalkovas*, C-477/16 PPU, EU:C:2016:861, 25. punkts).
- 47 Tādējādi Pamatlēmuma 2002/584 reglamentētajā jomā savstarpējās atzišanas princips, kurš tostarp atbilstoši šī pamatlēmuma preambulas 6. apsvērumam ir tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās “stūrakmens”, ir ticis piemērots šī pamatlēmuma 1. panta 2. punktā, saskaņā ar kuru dalībvalstīm principā ir jāizpilda Eiropas apcietināšanas orderis (spriedums, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 79. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 48 No tā izriet, ka izpildes tiesu iestādes principā var atteikties izpildīt šādu apcietināšanas orderi vienīgi Pamatlēmuma 2002/584 3. pantā paredzētajos obligātas neizpildīšanas gadījumos vai šī pamatlēmuma 4. un 4.a pantā paredzētajos fakultatīvas neizpildīšanas gadījumos. Tādējādi, tā kā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde ir princips, tā izpildes atteikums tiek saprasts kā izņēmums, kas ir jāinterpretē šauri (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2017. gada 29. jūnijs, *Popławski*, C-579/15, EU:C:2017:503, 19. punkts, kā arī 2017. gada 10. augusts, *Tupikas*, C-270/17 PPU, EU:C:2017:628, 50. un 51. punkts).
- 49 Protams, Tiesa ir jau atzinusi, ka ārkārtas apstākļos savstarpējas atzišanas un uzticēšanās starp dalībvalstīm principi var tikt ierobežoti. Turklāt, kā izriet no Pamatlēmuma 2002/584 1. panta 3. punkta, tas negroza pienākumu ievērot pamattiesības, kā tās ir nostiprinātas tostarp Hartā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 82. un 83. punkts), šajā gadījumā it īpaši tās 24. pantā, kas attiecas uz bērna tiesībām, kuras dalībvalstīm ir jāievēro, īstenojot šo pamatlēmumu.
- 50 Tomēr, runājot par procedūru saistībā ar Eiropas apcietināšanas orderi, šo tiesību nodrošināšana vispirms ir izsniegšanas dalībvalsts atbildība, par kuru var uzskatīt, ka tā ievēro Savienības tiesības, it īpaši tās atzītās pamattiesības (šajā nozīmē skat. atzinumu 2/13 (Savienības pievienošanās ECPAK), 2014. gada 18. decembris, EU:C:2014:2454, 191. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 51 Paturot to prātā, ir jānorāda, pirmkārt, ka, tā kā tas ir izņēmums no noteikuma par Eiropas apcietināšanas ordera izpildes principu, Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punktā paredzētais obligātas neizpildīšanas pamats nevar tikt interpretēts tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei būtu ļauts atteikties izpildīt šādu apcietināšanas orderi, pamatojoties uz tādu vērtējumu, kas nav tieši paredzēts

šajā tiesību normā, nedz arī citos šī pamatlēmuma noteikumos, kā vērtējums, atbilstoši kuram tiek izvērtēts, vai attiecīgajā lietā ir izpildīti papildu nosacījumi saistībā ar individuālu izvērtēšanu, kas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām konkrēti ir attiecināmi uz nepilngadīgas personas kriminālvajāšanu vai iespējamu notiesāšanu.

- 52 Otrkārt, ir jākonstatē, ka šāds vērtējums var ietvert apstākļus, kam, kā tas ir pamatlīetā, ir subjektīvs raksturs, kā, piemēram, attiecīgās nepilngadīgās personas personība un vide, kurā tā dzīvo, kā arī šīs personas brieduma pakāpe, vai arī objektīvs raksturs, kā pārkāpuma atkārtota izdarīšana un jau veiktu jaunatnes aizsardzības pasākumu esamība, kas patiesībā nozīmētu veikt faktisku tā vērtējuma pēc būtības pārskatīšanu, kas jau ir ticis veikts saistībā ar izsniegšanas dalībvalstī pieņemto tiesas nolēmumu, kurš ir Eiropas apcietināšanas ordera pamatā. Kā secinājumu 56. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, ar šādu pārskatīšanu tiktu pārkāpts un tiktu atņemta jebkāda lietderīgā iedarbība savstarpējās atzīšanas principam, kurš paredz, ka pastāv savstarpēja uzticēšanās, ka visas dalībvalstis pieņem citās dalībvalstīs spēkā esošo krimināltiesību piemērošanu pat tad, ja tās pašas valsts tiesību piemērošana radītu atšķirīgu rezultātu, un tādējādi neļauj izpildes tiesu iestādei aizstāt vērtējumu, kas izsniegšanas dalībvalstī jau ir ticis veikts saistībā ar tiesas nolēmumu, ar kuru ir pamatots attiecīgais Eiropas apcietināšanas orderis, ar savu vērtējumu par tās nepilngadīgās personas kriminālatbildību, attiecībā uz kuru ir ticis izsniegts šis apcietināšanas orderis.
- 53 Šāda iespēja turklāt būtu arī nesaderīga ar Pamatlēmumā 2002/584 izvirzīto mērķi atvieglot un paātrināt tiesu sadarbību (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2016. gada 5. aprīlis, *Aranyosi* un *Căldăraru*, C-404/15 un C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, 76. punkts, kā arī 2017. gada 25. janvāris, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 31. punkts).
- 54 Nav strīda par to, ka ar šo pamatlēmumu ir ieviesta par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu notiesāto vai aizdomās turēto personu nodošanas sistēma starp tiesu iestādēm, kas ir vienkāršota un iedarbīgāka (šajā nozīmē skat. spriedumus, 2012. gada 28. jūnijs, *West*, C-192/12 PPU, EU:C:2012:404, 53. punkts, un 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 40. punkts) un kas, kā izriet no minētā pamatlēmuma preambulas 5. apsvēruma, ļauj izvairīties no sarežģītības un iespējamās kavēšanās, kas piemita izdošanas procedūrām, kuras pastāvēja pirms tā pieņemšanas (spriedums, 2013. gada 30. maijs, *F*, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, 57. punkts).
- 55 Šis mērķis tostarp ir pamatā nolēmumu par Eiropas apcietināšanas orderi pieņemšanas termiņiem (spriedums, 2013. gada 30. maijs, *F*, C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, 58. punkts), kas dalībvalstīm ir jāievēro (spriedums, 2017. gada 25. janvāris, *Vilkas*, C-640/15, EU:C:2017:39, 32. punkts un tajā minētā judikatūra), un tā nozīmīgums ir izklāstīts vairākās Pamatlēmuma 2002/584 tiesību normās (spriedums, 2015. gada 16. jūlijs, *Lanigan*, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Attiecībā konkrēti uz lēmuma par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi pieņemšanu Pamatlēmuma 2002/584 17. panta 1. punktā ir paredzēts, ka Eiropas apcietināšanas orderi izskata un izpilda steidzamības kārtā. Šī paša panta 2. un 3. punktā ir noteikti konkrēti termiņi, attiecīgi 10 vai 60 dienas, kuru laikā jāpieņem galīgais lēmums par minētā ordera izpildi, atkarībā no tā, vai pieprasītā persona piekrit vai nepiekrit tās nodošanai. Vienīgi īpašos gadījumos, kad Eiropas apcietināšanas orderi nevar izpildīt šajos termiņos, minētā panta 4. punktā ir atļauts pagarināt šos termiņus par 30 dienām, nosakot izpildes tiesu iestādei pienākumu nekavējoties informēt izsniegšanas tiesu iestādi, norādot šīs kavēšanās iemeslus. Ja nav iestājušies šādi īpaši gadījumi, vienīgi izņēmuma apstākļi var ļaut dalībvalstij atbilstoši šī paša panta 7. punktam neievērot minētos termiņus, un tad šai dalībvalstij ir arī jāinformē *Eurojust*, norādot kavēšanās iemeslus.
- 57 Lai vienkāršotu un paātrinātu nodošanas procedūru, ievērojot Pamatlēmuma 2002/584 17. pantā paredzētos termiņus, šī pamatlēmuma pielikumā ir paredzēta īpaša veidlapa, kas izsniegšanas tiesu iestādēm ir jāaizpilda, norādot prasīto īpašo informāciju.

- 58 Saskaņā ar Pamatlēmuma 2002/584 8. pantu šī informācija attiecas tostarp uz pieprasītās personas identitāti un nacionālo piederību, pierādījumu tam, ka pastāv izpildāms spriedums, lēmums par apcietinājuma piemērošanu vai jebkurš cits izpildāms tiesas nolēmums ar tādu pašu spēku, kas ietilpst šī pamatlēmuma 1. un 2. panta piemērošanas jomā, nodarījuma veidu un juridisko kvalifikāciju, to apstākļu aprakstu, kādos tika veikts nodarījums, tostarp laiku, vietu un pieprasītās personas līdzdalības veidu nodarījumā, piespriesto sodu vai sodu robežām, kas par nodarījumu paredzētas izsniegšanas dalībvalsts tiesībās, kā arī, ja iespējams, citām nodarījuma sekām.
- 59 Minētās informācijas mērķis tādējādi ir sniegt minimālo formālo informāciju, kas ir nepieciešama, lai ļautu izpildes tiesu iestādēm ātri izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, steidzamības kārtā pieņemot savu lēmumu par nodošanu. Pamatlēmuma 2002/584 pielikumā paredzētajā veidlapā nav ietverta īpaša informācija, kas ļautu izpildes tiesu iestādēm attiecīgā gadījumā izvērtēt attiecīgās nepilngadīgās personas konkrēto situāciju, ņemot vērā tādus subjektīvus vai objektīvus apstākļus kā Jaunatnes aizsardzības likuma 57.*bis* panta 1. un 2. punktā paredzētie, kas atbilstoši to dalībvalsts krimināltiesībām konkrēti ir attiecināti uz nepilngadīgas personas iespējamo kriminālvajāšanu vai notiesāšanu.
- 60 Ir tiesa, kā savos rakstveida apsvērumos ir norādījušas Itālijas un Rumānijas valdības, ka gadījumā, ja izpildes tiesu iestādes uzskata, ka informācija, ko paziņojusi izsniegšanas dalībvalsts, ir nepietiekama, lai ļautu tām pieņemt lēmumu par nodošanu, tām Pamatlēmuma 2002/584 15. panta 2. punktā ir paredzēta iespēja lūgt steidzami sniegt vajadzīgo papildu informāciju, lai saņemtu citus pierādījumus, kas iesniegti izsniegšanas tiesu iestādei.
- 61 Tomēr ir jākonstatē, ka šī iespēja ir galējais līdzeklis, kas ir izmantojams tikai tajos izņēmuma gadījumos, kad izpildes tiesu iestāde uzskata, ka tās rīcībā nav visas vajadzīgās formālās informācijas, lai varētu steidzami pieņemt savu lēmumu par nodošanu. Šādos apstākļos dalībvalsts prakse, atbilstoši kurai tiek izvērtēta nepilngadīgās personas, attiecībā uz kuru citas dalībvalsts iestāde ir izsniegusi Eiropas apcietināšanas orderi, konkrētā situācija, varētu izraisīt to, ka izpildes tiesu iestādei sistemātiski ir jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei papildu informācija, lai varētu pārliicināties par to papildu nosacījumu izpildi saistībā ar individuālu izvērtēšanu, kas konkrēti ļauj uzsākt kriminālvajāšanu attiecībā uz nepilngadīgu personu vai notiesāt to izpildes dalībvalstī, un tas atņemtu jebkādu lietderīgo iedarbību mērķim vienkāršot un paātrināt nodošanu.
- 62 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, uz otro jautājumu ir jāatbild, ka Pamatlēmuma 2002/584 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pieņemot lēmumu par tādas nepilngadīgas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes tiesu iestādei ir tikai jāpārbauda, vai attiecīgā persona ir sasniegusi minimālo vecumu, lai attiecībā uz viņu izpildes dalībvalstī varētu iestāties kriminālatbildība par darbībām, kas ir šī apcietināšanas ordera pamatā, un tai nav pienākuma ņemt vērā iespējamās papildu nosacījumus saistībā ar individuālu izvērtēšanu, kas atbilstoši šīs dalībvalsts tiesībām konkrēti ir piemērojami attiecībā uz kriminālvajāšanas uzsākšanu pret nepilngadīgu personu vai tās notiesāšanu par šādām darbībām.

Par trešo jautājumu

- 63 Ņemot vērā uz otro jautājumu sniegto atbildi, uz trešo jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 64 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes dalībvalsts tiesu iestādei ir jāatsakās nodot tikai tādas nepilngadīgas personas, attiecībā uz kurām ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis un kuras atbilstoši izpildes dalībvalsts tiesībām nav sasniegušas vecumu saukšanai pie kriminālatbildības par darbībām, kas ir attiecībā uz tām izsniegtā apcietināšanas ordera pamatā.
- 2) Pamatlēmuma 2002/584, kurā grozījumi izdarīti ar Pamatlēmumu 2009/299, 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, pieņemot lēmumu par tādas nepilngadīgas personas nodošanu, attiecībā uz kuru ir ticis izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, izpildes dalībvalsts tiesu iestādei ir tikai jāpārbauda, vai attiecīgā persona ir sasniegusi minimālo vecumu, lai attiecībā uz viņu izpildes dalībvalstī varētu iestāties kriminālatbildība par darbībām, kas ir šī apcietināšanas ordera pamatā, un tai nav pienākuma ņemt vērā iespējamās papildu nosacījumus saistībā ar individuālu izvērtēšanu, kas atbilstoši šīs dalībvalsts tiesībām konkrēti ir piemērojami attiecībā uz kriminālvajāšanas uzsākšanu pret nepilngadīgu personu vai tās notiesāšanu par šādām darbībām.

[Paraksti]